ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ — 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ — БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 32. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 20-го ЛЮТОГО 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, FEBRUARY 20, 1976 No. 32. VOL. LXXXIII.

ВЕЛИКИЙ ФЕСТИВАЛЬ УНС В ШАМОКІНІ З КІНЦЕМ ЦЬОГО ТИЖНЯ ЗАПОЧАТКОВУЄ НАШІ ЦЬОГОРІЧНІ ВІДЗНАЧУВАННЯ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ ТА 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ

Шамокін, Па. — У цьому мальовничому місті пенсильвенійського Басейну твердого вугілля, в якому щодо дня точно 82 роки тому, в „день Батька своєї країни" Джорджа Вашінгтона 22-го лютого 1894-го року „Україна воскресла в Америці" — як назвала тоді „Свобода" заснування Українського Народного Союзу — відбудеться з кінцем цього тижня, в суботу і неділю 21 і 22-го лютого 1976, великий Фестиваль Українського Народного Союзу, що започатковує цьогорічне святкування 200-річчя Незалежности Америки та 100-річчя першого масового поселення українців у цій країні. Цей Фестиваль відбудеться під протекторатом Українського Крайового Комітету 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського Поселення та проходитиме під знаком цих великих роковин. Відбудеться він у великій залі новозбудованої Шамокінської Середньої Школи в суботу, 21 лютого, в год. 7:30 вечора, а в неділю, 22-го лютого, о годині 2-ій по полудні. Багата програма цього великого Фестивалю почнеться співом державних гимнів Америки і Канади та композиції М. Вербицького „Живи Україно!" у виконанні оперової солістки пані Марії Лисогір, яка опісля сольо і в дуеті виступить в обидвох частинах програми. Разом з пані Лисогір, ліричним сопрано, виступить з багатьма сольовими точками і в дуеті з пані Лисогір, соліст Метрополітальної опери, бас-баритон Андрій Добрянський. Третім видатним виконавцем програми буде відомий наш піяніст Тома Гриньків, який крім сольових виступів також акомпаньюватиме солістам-співакам.

МАРІЯ ЛИСОГІР

Андрій Добрянський

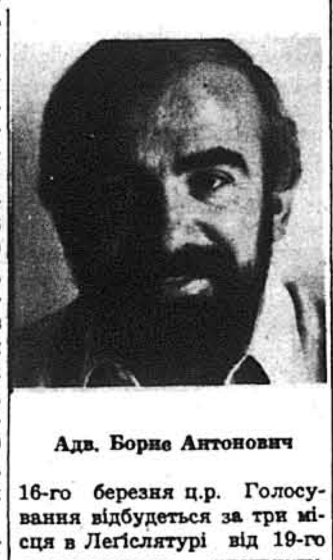

Тома Гриньків

Крім цих видатних наших солістів, в програмі виступлять два із найбільш заавансованих наших ансамблів: танцювальний ансамбль „Гомін України" з Детройту під керівництвом Іванни Драгінди-Кульчицької, та ансамбль бандуристів і хор української православної церкви св. Володимира у Віндзорі, Канада, під керівництвом Євгена Цюри. Солісти і ансамблі виконають у програмі разом усіх майже три десятки пісень, композицій і танків. Програма Фестивалю, з виступами найвидатніших артистів і ансамблів, буде наявним доказом цього справді „американського" розвитку, що ним можуть почванитися українці Америки сьогодні за час свого поселення та їхнього вкладу в загальний американський розвиток.

Адв. Б. Антонович знову кандидує на стейтового законодавця

Чікаґо, (ҐМ). — Борис Антонович, молодий адвокат і активний член місцевої української громади, проголосив свою кандидатуру на Іллинойського стейтового репрезентанта з 19-го законодавчого району (дистрикту) та на республіканського комітімена з 26-ої Варди. У 26 Варді, що находиться у 19 законодавчому дистрикті, живе одна із найчисленніших українських громад в Америці. Досі цієї громади не заступав політично ні один українець, хоч італійці, порторіканці, поляки та чорні — мешканці в цьому 19 дистрикті — уже віддавна вибирають з-поміж себе своїх представників.

Адв. Борис Антонович

В 1974-му році Борис Антонович кандидував на Іллинойського стейтового сенатора з цього ж дистрикту і, на жаль, перепав. Тоді місцева українська громада набрала багато практичного політичного досвіду і тепер, у 1976 році, вчасно повела завзяту і добре зорганізовану кампанію за своїм кандидатом Борисом Антоновичем.

2-го лютого ц.р. Відділ Українського Конґресового Комітету в Чікаґо на своєму пленарному засіданні одноголосно підтримав кандидатуру Бориса Антоновича до Іллинойської леґіслятури.

Першою пробою нашого кандидата будуть правибори 16-го березня ц.р. Голосування відбудеться за три місця в Леґіслятурі від 19-го законодавчого дистрикту. Традиційно ці три місця діляться між двома партіями — демократи займають два, республіканці одне. Демократи виставили лише двох кандидатів на ці три позиції, отже у правиборах, де голосується лише за партійним принципом, вони безперечно будуть вибрані і у листопаді ц.р. появляться як демократичні кандидати до Леґіслятури.

Республіканці, натомість, виставили трьох кандидатів: Бориса Антоновича, Люіса Капузі, італійця, який уже 20 років є репрезентантом з

(Закінчення на стор. 5-ій)

Вілліям Скрентон погодився бути амбасадором до ОН

Вашінгтон. — Речники Білого Дому повідомили, що Вілліям В. Скрентон, колишній республіканський губернатор Пенсильвенії, погодився обняти пост амбасадора ЗСА до Об'єднаних Націй, з якого зрезиґнував Деніел Мойніген, формально з уваги на те, що його відпустка з Гарвардського університету, де він викладав політичні науки, добігає кінця. Вілліям Скрентон, який досі відмовлявся прийняти будь-який офіційний пост у Вашінґтоні, у 1964-му році безуспішно старався здобути номінацію Республіканської партії на пост президента і був неофіційним дорадником президентів Ричарда Ніксона та Джералда Форда. Речники Білого Дому заявили, що президент Форд запропонував Скрентонові пост в ОН ще 9 лютого ц.р., але Скрентон хотів ще порадитися із членами своєї родини.

Вілліям В. Скрентон

Речники Білого Дому заявили кореспондентам, що якщо Сенат затвердить номінацію Скрентона, то він в ОН продовжуватиме рішучу політику свого попередника, хоча його виступи на цьому міжнародному форумі правдоподібно не будуть такі „кольоритні" та „гострі", як були виступи Мойнігена. Як відомо, хоча Мойніген офіційно заявив, що резиґнує тому, що хоче вернутися до Гарвардського університету, то в приватних розмовах натякав, що він не відчував, що має повну підтримку з боку чільних урядовців Державного департаменту відносно його старань „розбити антиамериканський бльок" країн „третього світу" в ОН та що деякі урядовці неправильно критикують його за нібито надто гострий тон на тому міжнародному форумі.

Президент обмежив право розвідчих аґенцій втручатися в приватне життя американців

Вашінґтон. — У середу, 18 лютого, президент Джералд Форд видав „Екзекутивний наказ", яким дуже обмежив право розвідчих аґенцій ЗСА втручатися в приватне життя американських громадян. Екзекутивний наказ, який є частиною пляну Білого Дому відносно реформи та реорганізації розвідчого сектора, оприлюдненого Президентом день раніше, дуже обмежує право розвідчих аґенцій слідити за діяльністю американців, підслуховувати їхні розмови за допомогою електронічних апаратів, а також встановляє точні правила щодо збирання та розповсюдження інформацій про цих американських громадян, як рівнож офіційно забороняє розвідчим аґенціям займатися такою діяльністю як, наприклад, вломи до приватних помешкань чи канцелярій, використання інформацій, які є в руках Податкової Служби тощо. Президент також заборонив членам розвідчих аґенцій інфільтрувати організації в Америці, хіба що ці організації є під безпосередньою контролею чужих урядів, або їхнє членство вбільшості складається з громадян чужих країн. У своєму екзекутивному наказі президент Форд зазначив, що звернеться до Конґресу, щоб схвалив закон, який дозволяв би розвідчим аґенціям, за згодою судді, підслуховувати розмови осіб, яких підозрівається, що вони ведуть шпигунську діяльність на користь чужої держави, як також дозволив би американській контррозвідці відкривати листи цих підозрілих осіб. Однак Президент зазначив, що поки Конґрес не схвалить такого закону, розвідчі аґенції не мають права займатися такою діяльністю.

Ряд коментаторів і законодавців заявили, що екзекутивний наказ президента Форда є важливим кроком на відтинку забезпечення непорушности приватного життя американських громадян.

Того самого дня, тобто в середу, 18-го лютого, президент Форд переслав Конґресові законопроєкт, який пропонує, щоб відтепер уважалося „серйозним злочином" передавання назовні будь-яких інформацій державними урядовцями щодо збирання та евалюації інформацій розвідчими аґенціями. Коментатори вказують, що хоча запропонований законопроєкт охоплював би більше урядовців, ніж досі, то він не пропонує таких гострих обмежень, які існують, наприклад, у Великобританії, де державні урядовці не мають права оприлюднювати жадних офіційних інформацій, а журналісти не можуть публікувати тих інформацій. Згідно із пропозицією президента Форда, американські журналісти, які одержали таємні інформації та їх опублікували, не можуть бути притягнені до судової відповідальности.

В Чікаґо появився „Економічно-громадський Вісник"

Чікаґо, Ілл. — Заходами Товариства Українських Купців, Підприємців і Професіоналістів тут, у 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя Українського Поселення появився „Економічно-господарський Вісник" цього Т-ва з багатьома статтями на різні економічно-господарські і громадські теми, у яких розповідається про розвиток українського купецтва і промислу від зарання українського поселення в цьому місті.

Ця 104 сторінкова книжка вийшла в гарному оформленню, багато ілюстрована, з адресами українських купців і підприємців та професіоналістів в Чікаґо й околиці, багата в інформації з українського суспільно-громадського життя і діяльности фінансових, молодечих та інших організацій цієї української метрополії на середньому Заході. Ціна книжки 5 долярів, а замовляти її можна, пишучи на адресу: U. M. M. P. Ass'n. Inc., 841 N. Western Ave., Chicago, Ill. 60622.

СОВЄТИ НЕ ЗАПЕРЕЧУЮТЬ НАЯВНОСТИ ПІДСЛУХОВИХ АПАРАТІВ І РАДІЯЦІЇ В АМБАСАДІ ЗСА У МОСКВІ

Москва. — Газета „Ізвестія", офіціоз совєтського уряду, у виданні із середи, 18 лютого, заявила, що совєтські та американські чинники перевели спільні досліди і прийшли до переконання, що рівень радіяції в американській амбасаді в Москві не становить загрози для здоров'я працівників амбасади та їхніх родин. Газета не заперечила, що в амбасаді таки існують радіоактивні мікрохвилі, як також категорично не заперечила твердження, що совєтська розвідка вживає ці мікрохвилі для активізування підслухових апаратів в американській амбасаді та для скріплення батерій в цих апаратах. „Ізвестія" взагалі не згадують про підслухові апарати.

Натомість речники амбасади ЗСА відмовилися коментувати совєтське твердження, що американські та совєтські чинники перевели спільні досліди щодо рівня радіяції, як також відмовилися офіційно коментувати цілу справу з підслуховими апаратами. Однак, деякі працівники амбасади неофіційно заявили, що радіяція, спричинена совєтською розвідкою, зросла до такої міри, що може загрожувати здоров'ю персоналу амбасади та їхніх родин. Інші джерела твердили, що американські чинники порушили справу радіяції із совєтськими властями і навіть державний секретар Генрі Кіссінджер підтвердив цю вістку.

Газета „Ізвестія", не згадуючи нічого про підслухові апарати, заявила, що вістки про радіяцію в амбасаді мають всі познаки „дивної сенсації" та що це „вигадка від початку до кінця". Офіціоз совєтського уряду натякнув, що радіоактивні мікрохвилі можуть бути спричинені радіовисильними та телевізійними станціями в Москві, а також деякими індустріяльними підприємствами, заявляючи, що це цілком природне явище. „Ізвестія" також зазначили, що американська амбасада вивінувана різними електронічними апаратами і це може бути причиною існування радіоактивних мікрохвиль. Щодо твердження, що рівень радіоактивности загрожує здоров'ю працівників амбасади, „Ізвестія" заявили, що цей закид був переданий кореспондентам особами, які хочуть пошкодити розвиткові добрих відносин між СССР і ЗСА.

Ґолда Меїр вимагає лібералізації еміґраційної політики СССР

Брюссель. — Виступаючи на конґресі світового жидівства, колишній прем'єр Ізраїлю Ґолда Меїр закликала уряд Совєтського Союзу злібералізувати свою еміґраційну політику і зняти обмеження еміґрації для совєтських жидів, бо „така політика не приносить слави такій великій військовій і економічній потузі". Вона при тому зверталася до всіх народів Заходу застосувати тиск на уряд СССР. „Чому вони це роблять, — запитувала Меїр росіян. Все це таке нерозважне і безумне для такої великої потуги, як Совєтський Союз, який еміґраційні формальності перетворив у міжнародну справу. Цього я ніяк не можу зрозуміти", — заявила Ґолда Меїр.

Неприємним випадком на конференції було намагання рабіна Меїра Каґане виступити перед делеґатами, хоч він формально не був делеґатом і не мав права вступу на залю нарад. Служба порядку, завваживши Каґане між делеґатами, намагалася випровадити його силою зі залі, але він сам і кілька його прихильників рішучо цьому супротивлялись і між ними а порядковою службою зчинилась бійка, яка тривала, згідно з повідомленням преси, майже 10 хвилин. В часі цього змагання Меїр Каґане викрикував: „Я також жид, дайте мені слово!": Після великого напруження на залі, Каґане впав на долівку непритомний і щойно тоді поліція змогла винести його зі залі. Запитана опісля кореспондентами чому рабіна Каґане не допустили до слова, пані Ґолда Меїр відповіла: „Бо він демагог".

В СССР самі курйози, навіть з ляльками

Одеса. — Маленька донька майстра з лялькової фабрики запитала батька, звідки беруться ляльки? Батькові не було легко відповісти на це питання, — пише в невеликому фейлетоні московська „Литературная Газета" з 11-го лютого, — бо його відповідь утруднили ремініценсії про виріб ляльок на цій українській фабриці іграшок і курйози, пов'язані з цим.

Не так давно на фабрику привезли по-неуважності замість чубків для ляльки „хлопчик" лев'ячі гриви, що мали бути доставлені в іншу фабрику. Довелося, — пише газета, — наклеїти ці лев'ячі гриви „хлопчикам". Проте директорка крамниці „Універмагу" відмовилася прийняти цю продукцію, твердячи, що їй „гіппі" не до смаку і ними вона торгувати не буде.

Наступного разу постачальники втяли іншу штуку: вони замість звукового сиґналу „мама" вивантажили „м'яв-м'яв" для ляльок. Торгінспекція хотіла усунути ляльки з продажу, але її таки ублагали: ляльки, мовляв м'явкають, зате іграшки-котики кажуть „мама". Такі випадки все ж таки дурниці, — міркує дописувач, — бо бувало і поважніше: коли бракує матеріялу, з якого виробляються іграшки, треба зацікавити постачальників спеціяльним запрошенням до... ресторану, бо інакше цех не виконає завдання — нема „фурнітури".

На закінчення додає автор ще й такий випадок: робітник напідпитку помилково вкинув у прес-форму 15-копійчану монету, через це всі ляльки мали штемпель — 15 копійок; і довелося у крамниці розчаровувати „щасливих" покупців, що ціна за ляльку не 15 коп., як на них витиснено, а сім карбованців і 60 копійок".

Пригадавши всю цю дійсність „пляновогo соціялістичного виробництва", бідний батько сказав своїй дитині, що вона ще замала, щоб знати, звідки беруться ляльки.

ЛЕОНІД І ТАТЬЯНА ПЛЮЩІ ПРИЙДУТЬ НА КОРОТКІ ВІДВІДИНИ І ВИСТУПИ В НЮ ЙОРКУ З КІНЦЕМ БЕРЕЗНЯ Ц. Р.

Ню Йорк, Н. Й. — Леонід Плющ і його дружина Татьяна прийдуть до ЗСА в другій половині березня на короткі відвідини, які включатимуть серію виступів і пресових конференцій, повідомляє Комітет оборони совєтських політичних в'язнів.

Хоча точна дата приїзду Леоніда і Татьяни Плющів ще невідома, Комітет інформує, що Л. Плющ буде головним промовцем під час великої маніфестації в обороні совєтських політв'язнів, запляновавої на суботу, 27-го березня, в Мангеттен Центрі при 34-ій вулиці поміж 8-ою і 9-ою авенями в Ню Йорку. Організує маніфестацію Комітет оборони совєтських політичних в'язнів у співпраці з жидівськими, литовськими, лотиськими, чеськими та іншими групами і організаціями оборони людських прав в СССР.

Леонід Плющ

Крім Л. Плюща на маніфестації промовлятимуть ще сенатор Генрі Джексон, Павел Літвінов, Сімас Кудірка, Баярд Растін і Авґуст Штерн, син ув'язненого д-ра Михайла Штерна з Вінниці.

Комітет рівнож робить заходи для зустрічі Л. Плюща з українською громадою в Ню Йорку. Передбачається, що український математик схоче відвідати Прінстонський університет, який ще два роки тому запропонував йому позицію члена факультету в математичному відділі.

Точні інформації про приїзд Л. і Т. Плющів та їхній побут в ЗСА Комітет проголосить вже в найближчих днях.

Кандидат на сенатора цікавиться Україною та українцями в ЗСА

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Френк Елліот, демократичний кандидат з Пенсильвенії до федерального сенату, відвідав приміщення УНСоюзу та редакцію „Свободи" в четвер 12-го лютого ц. р., в товаристві головного радного УНСоюзу Івана Одежинського та інж. Зенона Мазуркевича, щоб у розмові з головними урядовцями та редакторами довідатись основніше не тільки про українців в ЗСА, але і про Україну та її теперішнє положення і змагання, що він задумує використати у своїй передвиборчій кампанії.

Ф. Елліот також вважає, що малі громади та етнічні групи повинні мати більший вплив як на внутрішню, так і на закордонну політику ЗСА. „Ми повинні користати з різних культурних спадщин в ЗСА та вживати силу цієї спадщини у формулюванні нашої політики, сказав Ф. Елліот

Він уважає, що уряд, намагаючись іти назустріч всім громадянам Америки, неправильно групує американців на підставі рас чи кольорів, бо така, начебто однорідна група, складається з багатьох етнічних груп, тому слід брати до уваги етнічну спадщину ,яка більше віддзеркалює американське суспільство. Ф. Елліот пропонує, щоб усі громадяни ЗСА вивчали пильніше життя всіх поселенців до Америки. „Дух Америки є комбінацією всіх етнічних груп і слід користатися з усіх етнічних коренів у ЗСА заки вони пропадуть, — казав п. Ф. Елліот. Говорячи про переслідування національностей в СССР, він завважив, що жиди далеко не є одинокою національністю в Совєтському Союзі, яку переслідують. Американський уряд повинен це постійно наголошувати і протиставитися совєтській системі і в ідеологічній та в економічній площині.

„Заки Америка буде продавати знову пшеницю Совєтському Союзові, вона повинна вимагати, щоб СССР зужив для населення ту всю пшеницю, яку він вже має в запасі", — говорив Ф. Елліот. Щодо України, він радив би совєтському режимові насамперед поліпшити життєвий стан українців, якщо Україна має збільшити свій урожай.

За фахом Ф. Елліот є підприємець і землевласник (фармер). Він закінчив учительський коледж в Коннектикат і має ступень маґістра з публічної адміністрації з Сиракюзького університету. Він і його дружина Стефанія мають четверо дітей.

Під час відвідин у „Свободі". На фото (зліва): головний радний УНС Іван Одежинський, головний предсідник УНС Йосип Лисогір, кандидат на сенатора з Пенсильвенії Френк Елліот, ред. А. Драган й інж. Зенон Мазуркевич. Мапа України на стіні, на тлі якої зроблено фотознимку, послужила для інформацій п. Елліота про Україну.

ЄВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Імперія в конвульсіях

Кожна подія, яка безпосередньо чи посередньо відноситься до Совєтського Союзу, сьогодні вже мимоволі наводить на думку запит, що його поставив Андрій Амальрик в заголовку своєї відомої книжки: „Чи Совєтський Союз проіснує до 1984-го року?" Всі бо знаки на небі і землі вказують, що ця остання ще в історії людства колоніяльна імперія здригається в судорогах таких зовнішніх і внутрішніх конфліктів і суперечностей, що можуть закінчитися тільки її розвалом.

Очевидно, що сьогодні немає підстави думати про нову світову війну. Її могли б почати чи спровокувати тільки кремлівські володарі, але вони цілком певно здають собі справу з того, що така нова світова завірюха тільки приспішила б їхній кінець. Значить, кінця совєтської імперії треба очікувати від тих внутрішніх сил, що їх у Москві ще називають „соціялістичною співдружністю", але які на ділі і з кожним днем більше стають такою „співдружністю" проти формально совєтської, а фактично московської імперії.

Своєю мовою говорить факт, що сьогодні найбільшими антаґоністами в світі є комуністичний Совєтський Союз і комуністична Китайська Народна Республіка. В цій ситуації Москва має вже тільки заляканих в один чи другий спосіб стероризованих нею союзників навіть між комуністичними країнами. Комуністична Югославія була перша, що „подякувала" за совєтське „старшобратство". До відважних належить Румунія. Чехо-Словаччина і Мадярщина пробували свого щастя, але його роздавили совєтські танки.Проте, танки не роздавили концепції. Факт, що звільнений із совєтської „психушки" український марксист Леонід Плющ ставить Чехо-Словаччину Дубчека за ідеал марксизму, говорить своєю мовою. Має свої думки і деякі конкретні вчинки щодо „соціялістичної співдружности" совєтського типу також Польща.

Це так звані сателіти, що користуються станом ще бодай куцої автономії. Те саме в дещо інший спосіб виявляють ясно і недвозначно національні совєтські республіки — Україна, Білорусь, Балтійські країни, речниками яких без сумніву є сміливі дисиденти, які — за словами Валентина Мороза — показали совєтського „голого короля" в першу чергу таки власним совєтським громадянам, які тепер цій нагсті щораз уважливіше приглядаються, і чим більше їй приглядаються, тим потворнішою вона їм виглядає.

В цю могутню вже течію проти „імперіялістичних ґанґстерів" — як називають кремлівських верховодів їхні китайські суперники — включаються непохитно досі зорієнтовані на Москву комуністичні партії західньо-европейських країн. Найвиразніше це вчинила французька компартія на недавньому своєму конґресі. З нею виразно солідаризуються італійські комуністи, до них долучились англійські. Коротко, відоме гасло Миколи Хвильового: „Геть від задрипанки Москви!" ще ніколи не мало такого поважного і широкого застосування, як має тепер. Серйозність ситуації підкреслює факт, що завжди досі аґресивна в таких випадках Москва тепер з кожним днем більше переходить в дефензиву.

Усе це виразно вказує на збільшувані конвульсії комуно-московської імперії. А відомо, що конвульсії, звичайно, попереджають смерть, якщо, очевидно, вони продовжуються, до чого й ми можемо та повинні по своїх спроможностях причинитись.

Надійна реформа

Більш ніж рік після того, як в пресі появилися перші натяки на те, що розвідчі аґенції ЗСА, зокрема Центральна Розвідча Аґенція (Сі-Ай-Ей), надуживали своїми повновластями, та після довгої перевірки справи різними комісіями, президент Джералд Форд минулого вівтірка оприлюднив плян реформи та реорганізації розвідчого сектора, з метою запевнити, що такі надужиття в майбутньому не повторяться, та щоб привернути довір'я публіки до розвідчих аґенцій, як також з метою зробити розвідчий сектор більш ефективним, що повинно спричинитися до більш успішного ведення закордонної політики ЗСА.

Як вказують коментатори, плян президента Форда — це найбільш далекойдуча реформа та реорганізація розвідчого сектора від 1947-го року. Згідно з тим пляном, Президент створив тричленний комітет, очолений директором Сі-Ай-Ей Джорджем Бушем, який керуватиме діяльністю всіх розвідчих аґенцій, але відповідатиме перед Крайовою Радою Безпеки. Тут власне полягає важливість реформи, бо остаточна контроля над розвідчими чинниками країни буде в руках Президента, який є головою Крайової Ради Безпеки.

Контроля Білого Дому над діяльністю розвідчих аґенцій буде збільшена також тим, що президент Форд призначив тричленну незалежну „Надзірну Раду", яка перевірятиме діяльність всіх розвідчих аґенцій, а на випадок будь-яких порушень повновластей, рекомендуватиме відповідні дисциплінарні заходи, не виключаючи навіть передання справи під розгляд генерального прокуратора ЗСА. Створення цієї „Надзірної Ради" Білого Дому цілком не зменшує права Конґресу також наглядати над діяльністю розвідчого сектора. Президент Форд навіть закликав обидві Палати Конґресу якнайшвидше створити спільну конґресову комісію, яка перевіряла б діяльність розвідчих аґенцій. Таким чином і виконавча і законодавча частини федерального уряду дбатимуть про те, щоб, як сказав Президент, жадна аґенція не могла порушувати конституційних прав американських громадян.

Білий Дім представив конкретний і давнопотрібний плян реформи та реорганізації розвідчого сектора. Однак, щоб американська розвідка та контррозвідка, які є важливими складниками успішної закордонної політики та оборонних плянів країни, були дійсно ефективними, то як сказав президент Форд, Конґрес сам повинен подбати, щоб законодавці не передавали назовні таємних інформацій, які можуть пошкодити безпеці Америки. В час, коли Совєтський Союз та інші комуністичні держави поширюють свою шпигунську діяльність, американські законодавці, державні урядовці, члени збройних сил тощо повинні бути дуже обережні у відношенні до державних таємниць.

Проф. д-р Петро Стерго
Член Екзекутиви УККА

СТРУКТУРА УККА Й ВИМОГИ ЖИТТЯ

I

1. Ще від IX Конгресу Українців Америки в центрі уваги українського громадянства була й надалі залишилася справа консолідації всіх українських організацій, товариств і інституцій, які стоять безкомпромісово на принципах боротьби за привернення національно - державної суверенности й соборности України.

2. Намагання Консолідаційної Комісії Централі УККА та переговори із тодішнім Комітетом Громадської Єдности відомі й довели вони у значній мірі до консолідації майже всіх українських самостійників і соборницьких сил Америки в рамках УККА. В тому дусі проходив останній Конгрес Українців в Америці й на сьогодні тільки одна організація, з усіх тих організацій, товариств, клюбів і т. п. — членів УККА, що вичислені в публікації „Конституція і Статут УККА" 1953 р., не є складовою частиною УККА, а діє поза УККА.

3. Бажанням Централі УККА, що покривається стовідсотково з бажанням конструктивно - творчого й самостійницького та соборницького українського громадянства в Америці, було й залишилося, щоб усі ці сили були в рамках УККА. Тому намагання велися в тому напрямі і надалі.

4. З боку тих українських громадян, що з тих чи інших причин ставляться так до самого УККА, як і зокрема до його керівних органів, опозиційно, висувано постійно вимогу змінити Статут УККА так, щоб розв'язав він усі „наболілі" справи... Працюючи в минулому в Статутовій Комісії УККА, довелося мені не тільки запізнатися із структурою УККА, його органами, але також із різними пропозиціями відносно змін у Статуті, що були надіслані до Статутової Комісії перед останнім Конґресом.

На пропозицію Статутової Комісії, яка діяла в напрямі створення якнайкращої бази для повної консолідації, останній Конґрес Українців в Америці затвердив значні зміни в Статуті УККА, що прямували до того, щоб: а) з одного боку дати можливість всім центральним членським організаціям бути заступленими в органах УККА, б) зберегти давніше прийнятий принцип заступства платників до Українського Народного Фонду в Конґресах УККА, та при тому — в) зберегти працездатність органів УККА.

5. Критики організаційної структури УККА „вломлюються у відчинені двері", коли говорять, які зміни треба впровадити у структурі УККА для повнішої консолідації та, як вони кажуть, „демократизації" органів УККА.

В сучасну пору, УККА має такі органи: а) Конґрес Українців в Америці, що відбувається кожного четвертого року, б) Раду Директорів, в) Екзекутиву, в рамках якої діє окремо зформована Президія Екзекутиви, г) Політичну Раду, ґ) Крайову Координаційну Раду УККА, д) Контрольну Комісію та е) Громадський Суд УККА.

До а). Участь у Конґресі Українців в Америці (чи Конвенції УККА) з а б е з печена Розділом II, Статтею 5-ою Статуту УККА кожній членській організації: а) крайовій централі бодай одного делеґата, і залежно від кількости членів ще додаткових делеґатів від 1 до 3-ох; б) кожній місцевій організації бодай одного делеґата, а якщо більше як 100 членів, то 2-ох; в) платникам УНФонду (II, 6) через загальні збори платників бодай одного делеґата, а на кожних дальших 100 платників — додаткових делеґатів по одному.

У той спосіб в Конґресі Українців в Америці поєднується представництво широкого вахляра зрізничкованости інтересів Українців Америки, що виявляються через братсько - допомогові Союзи, суспільно - громадські організації, харитативні інституції, наукові товариства й академії, студентські молодечі, ветеранські і т. п., професійні, культурно - освітні, а то й товариства з політично-ідеологічним забарвленням. Всім їм Статут дає змогу брати активну участь в Конґресі Українців в Америці, якщо вони виконують свої мінімальні зобов'язанзання супроти своєї Централі, а зокрема визнають основні цілі й завдання УККА.

Це та частина делеґатів, яка заступає різні організації, а це і надалі зберігає УККА, як „організацію організацій". Це в основному.

Але є громадяни, які не бажають ідентифікувати себе з ніякою специфічною організацією, але вони чинно, морально й матеріяльно підтримують УККА. Їм тепер зобов'язуючий Статут УККА забезпечує представництво в Конвенції УККА шляхом вибору делеґатів від платників Народного Фонду.

Отже, Статут УККА забезпечує представництво і організованим і неорганізованим громадянам; і тим, що заступають специфічні погляди, і тим, які вважають, що УККА задовільно представляє їх погляди й себе не опреділюють до ніякої із специфічних груп, організацій(товариств і т. п.

Годі уявити собі ширшої бази для участи в Конґресі Українців в Америці, бо ця база дає змогу бути заступленим в ньому усім українцям, які визнають плятформу УККА і які згідні чинно її підтримувати морально й фінансово.

(Продовження буде)

Роман С. Голіят

„БЕЗ ВІТЧИЗНИ"

I

BEZ OJCZYZNY. Marek Sadzewicz. Warszawa 1975. 344 сторінок. Wydaw. Min. Obrony Nar.

Під таким заголовком появилася у Варшаві 1975 року історична повість польського письменника Марека Садзевіча. Ця праця є останньою з його трилогії: „Крила і Бунчуки", „Поворот Катерини" і „Без вітчизни", в усіх обговорюються події XVIII сторіччя.

Найбільше матеріялу з української історіографії знаходимо в його останнім творі. Автор розповідає про неклад у Польщі, який був за панування Сасів. Коли помер король Ян III Собєський, місце батька старався захопити найстарший його син Якуб, який загорнув батькове майно й не хотів погодитися на те, щоб у замку відбувся похорон його батька короля. Щойно під натиском шляхти, він мусів поступитися власній матері, і похорон відбувся після приписів тодішніх королівських звичаїв.

В розділі „Гетьман козацький — Іван Мазепа" Садзевіч згадує про обмежену владу гетьмана. Часто царська поліція арештувала навіть офіцерів, козацьку старшину, як і звичайних козаків. „Арештовані звичайно не поверталися, як добре було відомо, їх доля кінчилася у безкраїх, немов леґендарних краях Сибіру. Бунти в козацьких полках, збройні виступи постійно пригадували, що ще далеко до успокоєння бурхливого козацького життя.

В книжці знаходимо цікавий опис Бутурина. Палата в Батурині є перлиною українського барокко. Репрезентативні портрети, картини баталістичні й релігійні з ефектами освітлення, живих барв і світлотіні, барвисті емалії, шляхетний камінь, герби, мітологічні постаті, кунштовні дзиґарі і літаючі різблені янголики.

Про Мазепу читаємо: „Іван Мазепа — це мужчина поставний і пристійний, це пан з панів. Недавно овдовів, подобається жінкам, кажуть, що як що, але над жінками має владу необмежену. Оточує його авреоля великих романтичних пригод, про які, одначе, він ніколи не згадує. Тим більший чар його леґенди. Оповідають, наприклад, що якийсь великий польський пан замурував його в стіні свого замку, як коханця його жінки, — і Мазепа вийшов ціло завдяки власній відвазі і збігові однаково як трагічних, так і щасливих для нього обставин, у які був заплутаний сам польський король".

Життєва кар'єра Мазепи була знана і широко обговорювана. То була людина широкого світу. Козак, руський шляхтич відомого роду, був пажем і дворянином польського короля Яна Казимира, дипломатом, вояком, подорожував по краях, бував на королівських дворах, щоб врешті по багатьох надзвичайних пригодах повернутися в Україну, де перебрав найвищу владу.

Двір гетьмана є найбільш елеґантним двором у цілій Україні. Його можна порівняти з деякими польськими маґнатами, багатшими від королівських.

„Старий гетьман Самойлович, попередник Мазепи, вірний слуга царя, походив з черні; син попа, завів у Батурині великі багатства, але не розумівся на речах, його новобагацькі люксуси збуджували сміх".

Власне за його гетьманування трапився Мазепа.. Як до цього дійшло?

Мазепа, дворянин і королівський офіцер, брав участь в польській виправі на лівобережну Україну в 1663 році.Знайшовшися в родинних сторонах під Білою Церквою, подякував королеві за службу і, коли королівські війська відступили, він залишився. Король при розлуці обдарував його ще титулом чигиринського підчашого, і той титул Мазепа вніс до судових актів на Волині.

До королівської служби однак він не повернувся. Пристав натомість до гетьмана правобережної України Петра Дорошенка; Дорошенко, як відомо, вів змінну гру між Польщею і Туреччиною та був заприсяженим ворогом Москви. Мазепа одержав від Дорошенка пост ротмістра прибічної ґвардії. Відтак сповняв різні дипломатичні доручення з його рамени, врешті став його генеральним писарем, шефом канцелярії. В службі Дорошенка Мазепа перебував п'ять років. Там також він одружився з дочкою корсунського полковника Половця, вдовою по полковнику в польській службі Фредерикевичу. В 1674 р. Дорошенко вислав Мазепу з посольством до кримського хана. В дорозі посольство припадково натрапило на запорожців, і Мазепа дістався до полону. Запорожці носилися з думкою вбити його. Спас його кошовий отаман Січі Іван Сірко. „Панове браття, — промовив до запорозьких козаків, — не вбивайте того чоловіка. Може він придасться нашій батьківщині". Сірко не видав полоненого в руки гетьмана Самойловича і затримав його на Січі, яка посідала рід екстериторіяльности і не мала обов'язку ані звичаю видавання когонебудь. Щойно під натиском росіян, які арештували в Харкові його жінку, кошовий отаман вирішив видати Мазепу Самойловичеві до дальшого рішення. І тут вдіяв, - не перший раз, — особистий чар Мазепи, який так очарував старого гетьмана, що той зачислив його до свого двору і зробив його своїм дорадником. Мазепа, бувалий у світі, допомагав старому гетьманові в політичних справах, а передусім на протязі короткого часу поставив двір в Батурині на европейський рівень; увів убрану по-чуженецьки службу, лакеїв, драбантів, зреорганізував прибічну ґвардію, сердюків, на польський спосіб, улаштував нутро палати розкішно і зі смаком, стягнув багатьох визначних людей, — так що Батурин став незабаром культурним і науковим осередком.

О. Гайський

КОМУ ДО СМІХУ, А КОМУ ДО ДУМАННЯ

Про нашу участь в американських виборах

Після минулоосінніх виборів на мейора Парми-Огайо, якийсь жартун написав до „Лиса Микити" своє резюме: мовляв, д-р Богдан Футей, як подає українська преса, здобув моральну перемогу, а словак Петрушка вдоволився „неморальною" перемогою і лишився на пості мейора...

Жартун із „Лиса Микити" навіть не знає, що таким своїм жартом він стукнув у дно найнижчого рівня громадської думки й постави. Його розумування базується на порівнянні з оточенням: він має таку хату, як пересічний американець, їздить таким, як і той, автом ,має в банку таке саме грошове конто — отже, під кожним поглядом, дві однакові величини. Коли ж у всеамериканських виборах виявляється, що ми далеко не однакова величина з оточенням, жартуни (як оцей, з „Лиса Микити") намагаються закрити наготу нашої слабости й незначущости фіґовим листком глузування з.. себе самих, і відкладають цілу виборчу справу „до актів".

Але такими жартами ми не допоможемо нашій справі і не втечемо від свого обов'язку політичної еміграції. Замість відкладати справу до актів, щоб більш у її сторону, — принаймні до наступних виборів, — не дивитися, ми мусимо розгорнути ці акти (останніх виборів) і читати-вчитися з них на майбутнє.

Акти останніх згаданих виборів на Пармі - Огайо відкривають цікавий, надсподівано надійний для української сторони, образ.

Мале порівняння: восени 1974 року д-р Богдан Футей, кандидуючи до федеральної Палати Репрезентантів, здобув не цілих 3 тисячі голосів, 2-го листопада 1975 цей самий д-р Б. Футей, кандидуючи на мейора Парми, здобув 10 тисяч голосів. Для людей, що ходять ногами по землі (а не плавають у хмарах фантазії), це таки успіх. Він, що-правда, ще далеко не дає перемоги над суперником — зате править за зелене світло долі, яке запрошує і бадьорить до дальшої праці і поступів.

Цікаво, що в час, як наш жартун із допису до „Лиса Микити" радить нашим виборцям сміятися з себе самих і пасивно „опускатися на дно", люди з почуттям мір і ваг зробили протилежний висновок: Пармський відділ Американської Республіканської Партії, від якої кандидував д-р Футей на мейора, дуже вдоволений здобутком нашого земляка. Просто тому вдоволений, що з кожним іншим кандидатом ця партія здобула б була значно менше голосів...

Якщо мова про моральні успіхи для українського кандидата й української спільноти, то цих успіхів у згаданих виборах було більше... Оце вперше українець, ба ще й новоприбулий, виступив із такою „революційною" справою, як чартер — конституція для столичного міста — справою, якої демократична більшість боялася, як чорт свяченої води... Характеристично, що в останній хвилині цю „революційну карту вибити з рук українця взялися такі величини, як найбільший щоденник Огайо — „Плейн Ділер", „Парма Пост" і конґресмен Мотл. Вони заявилися за конституцію для міста ,але не за Футея — логіка така сама, якщо б хтось ішов до погребника по рецепту на довге життя...

Демократичні „погребники чартеру", що й казати, як один муж, кандидували до чартерової комісії, щоб угробити її. Але справу без них поладнав голова Демократичної Партії в Пармі — Бад Мінч. Він зредагував таку страхітливу летючку проти чартеру, що не знати, чому більше дивуватися: примітивному залякуванню в автора летючки — чи наївності виборців, що в такі страхи повірили...

Голосування до чартерової комісії принесло несподівану перемогу правному дорадникові міста — українському демократові, д-рові Андрієві Бойкові над мейором Петрушкою. Висліди: д-р Андрій Бойко (демократ) — 14,291 голосів, мейор Джан Петрушка (д.) — 13,665, голова міської ради Джан Зелінскі (д.) понад 12,000, урядник судів українець Волтер Шіпка (д.) — 11,920, д-р Богдан Футей (республіканець) — 10,243. Отже, в першій п'ятці три українці, в тому числі, переможець... Своє значення для майбутніх виборів до міської ради має теж уведення прізвищ інших наших людей в коло кандидатів до чартерової комісії, з яких жонатий з українкою Космос здобув 3,809 голосів, Ростислава Бачинська 2,664, інж. Черень 2,176, а д-р Євген Небеш 1,742.

Передбачаємо масовий виступ читачів „у справі формальній": мовляв, якщо так, якщо маємо таких сильних демократичних кандидатів, як д-р А. Бойко, чи навіть В. Шіпка — то

(Закінчення на стор. 6-ій)

Андрій Чировський

УКУ – КОНЕЧНІСТЬ ДЛЯ КОЖНОГО УКРАЇНЦЯ

(2)

ПИТОМЦІ

Чому УКУ є конечністю для семінаристів? Тут є „змога вжитися в українство", ці слова хіба найкраще з'ясовують унікальні обставини, серед яких кандидати на священство, згуртовані в колеґії св. Софії при Українському Католицькому Університеті, можуть рости інтелектуально та духовно. Можливо, що якраз ці питомці мають найбільшу змогу безпосередньо користати із всіх дій університету.

Ідеалістично настроєному питомцеві важно збагнути суть української духовости і перебрати її вповні. Західні впливи на українське життя в діяспорі є велетенські, і, хоч-не-хоч, мимоволі приходить асиміляція, а в найліпшому випадку витворюється гібрид з нашої молоді: людина, яка не почуває себе американцем чи канадійцем, але водночас не вповні ознайомлена з усіма аспектами свого власного українства. Не можна дивуватись, бож це люди, які ніколи не бачили своєї батьківщини, які ніколи не жили в чисто українському середовищі,будучи від народження„чужинцями в чужій землі". Цей розкол зроджує кризу духа: кризу на яку дехто відповідає відкиненням свого українства, а другий знаходить ще іншу відповідь — повне перейняття українськости. До цього потрібно „очищення" мови, понять, психіки. Потрібно вглиблення в українську культуру, східню богословію та рідне українське благочестя.

Української культури на УКУ не бракує: поперше, середовище є цілковито українське; панує українська мова. В народні та церковні свята зберігаються всі традиційні звичаї нашого народу. Відбуваються по три виклади денно — українською мовою. Щоправда, наразі питомці доповняють знання на Ватиканському Урбанському Університеті, але, коли зголосилося б ще бодай десять кандидатів, можна сподіватись, що постали б повні факультети філософії та богословії українською мовою. В міжчасі чекаємо на цей радісний день.

Життя в тому самому будинку ,де міститься бібліотека сорока тисяч томів, уможливлює кожночасне перестудіювання будь-якої теми з україністики. Десятки різнородних географічних карт, порозвішуваних на партері університетського будинку ,дають можність віднайти всі ті частини України, які близькі батькам-предкам. А музей української культури становить незміряний скарб для того, хто хоче собі присвоїти повноту української творчої мислі.

Східня богословія теж знаменито заступлена на УКУ, до тієї міри ,що навіть польський журнал „Культура" це особливо підчеркнув. Тут дійсно приїжджають та викладають найкращі наші богослови та знавці церковних справ. За останній рік можна було знайти на розподілі годин такі цінні виклади як, наприклад: „Митрополія Києво-Галицька і всієї Руси та її Помісність", який викладав о. проф. Іван Гриньох, чи „Історія Монашества в Україні" о. Юрія Федорова ,а також „Релігія і законодавство СССР" проф. д-ра Богдана Боцюркова та багато інших. Цього року відбуваються курси з іконології, східньої догматики, літургіки, як і різні інші питомо східні богословські виклади.

При УКУ є осідок Українського Богословського Наукового Товариства, що видає журнал „Богословія". Велике число видань Українського Католицького Університету є якраз із богословських ділянок. Сам Блаженніший Отець Йосиф є одним із видатних богословів світу.

Можна сміло сказати, що наше рідне українське благочестя найкраще тепер процвітає і розвивається у Римі, серед моря латинства, у центрі західнього християнства. Український Католицький Університет — це дитина Блаженнішого Патріярха. Це він веде, унапрямлює, керує розвитком нашої церковної думки на підставі тисячолітньої духовної спадщини українського християнства. А поруч нього стоїть постать слуги Божого Митрополита Андрея, одкрòвителя нашої прадавньої духовної скарбниці, якого живий вплив чується ще дуже сильно сьогодні. Собор св. Софії, храм університетської обителі та тимчасовий осідок Блаженнішого Отця Йосифа — це перлина церковного мистецтва-іконографії. Тут обрядових приписів строго додержано, не задля якоїсь зацофаности чи сліпого консерватизму, але задля збереження повноти глибокої мислі, яка криється за символізмом храму, літургії, та ікон. Таке саме поняття пристосовано у відношенні до відправ. З собору св. Софії усунено рештки латинізаційних впливів, які не годилися з цілістю обряду, що спеціяльно у випадку візантійської літургіки являє собою повну теологічну систему. При бібліотеці Українського Католицького Університету знаходиться літургічний семінар з престарими церковними книгами, де сходиться, між іншим, патріярша літургічна комісія для перекладу текстів на українську мову. Ще в додатку до всього згаданого, є один безмежний вплив на життя питомців при УКУ, а це — близьке співжиття з ченцями студитського уставу. Зустрічаючись з цими праведниками, що віддалися на строге життя служіння Богові за аскетичними вказівками чисто-східнього монашества, мимоволі питомці збирають духовні плоди. Тим більше, що три студити ще віком в двадцятках, а найновіший брат студит був ще минулого року питомцем при УКУ. Як відомо, студитські монастирі відновив Слуга Божий Митрополит Андрей.

Дійсно, при таких сприятливих умовинах кандидат до духовного стану може цілковито вглибитись у своє українство і свою рідну християнську спадщину, що йому конечно потрібне до душпастирської праці.

(Продовження буде)

ДЕБЮТАНТКИ 1975 РОКУ

ТРАДИЦІЙНІ ВЕЧЕРНИЦІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ"

ПІД ЗНАКОМ

50-РІЧЧЯ ПЛАСТОВОГО ЗАГОНУ „ЧЕРВОНА КАЛИНА" і 25-РІЧЧЯ ВЕЧЕРНИЦЬ

Субота, 28-го лютого 1976 р. – Grand Ball Room, готель The Roosevelt
Madison Ave. – 45th Street, Ню Йорк, Н. Й.

Це 25-та з черги щорічна імпреза: це найкращий доказ, що Вечерниці, що їх вже у 20-их і 30-их роках нашого сторіччя переводила у Львові заснована колишніми нашими військовиками Видавнича Кооператива „Червона Калина", також тут, в Америці ввійшли вже в традицію. Відновлене в Ню Йорку Видавництво „Червона Калина" вважало за свій обов'язок уладжувати щороку велику карнавалову забаву, щоб притягати молодь, щоб давати нагоду нашій молоді перевести культурно й весело час до пізньої ночі в люксусовій атмосфері. Це наші Вечерниці „Червоної Калини" перші завели звичай Дебютанток: коли молоді панночки неначе входять у товариське життя, взявши участь у великій карнаваловій забаві. Сотник ЙОАХІМ ВИШНЕВЕЦЬКИЙ відкриє забаву. Пані ІВАННА ГАНКЕВИЧ і інж. ІГОР СОХАН представлять 20 Дебютанток. Приявних коротко привітають д-р ВОЛОДИМИР ГАЛАН від кол. військовиків і проф. ІВАН ЛУЧЕЧКО від Пластового Загону „Червона Калина". Гратиме оркестра БОГДАНА ГІРНЯКА, співатимуть І. РАКОВСЬКИЙ та М. ШКВАРКО.

ВЕЧЕРНИЦІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ" Є КАРНАВАЛОВОЮ ЗАБАВОЮ ПЕРЕДУСІМ МОЛОДІ! ХАЙ ЦЬОГО РОКУ ЗНОВУ ЗАЛЯ ЗАПОВНИТЬСЯ ЮНАКАМИ І ПАННОЧКАМИ! ПРИЙДУТЬ, ОЧЕВИДНО, ТЕЖ СТАРШІ, БО ВЕЧЕРНИЦІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ" Є РЕПРЕЗЕНТАЦІЙНОЮ ІМПРЕЗОЮ!

ДЕБЮТАНТКИ *1976*

Марта Біскуп
Staten Island, N. Y.

Марта Вацик
New York City

Ліда Вітюк
Yonkers, N. Y.

Мирослава Гарматій
Richmond Hill, N. Y.

Леся Гной
Hollis, N. Y.

Наталка Іванґук
Flushing, N. Y.

Ірка Івашко
Flushing, N. Y.

Мотря Кравґенюк
Jersey City, N. J.

Тамара Марґук
Flushing, N. Y.

Марта Маґай
South Ozone Park, N. Y.

Маруся Мицьо
North Merrick, N. Y.

Дарка Моцюк
Bronxville, N. Y.

Марта Моґула
Clifton, N. J.

Віра Питляр
Woodhaven, N. Y.

Віра Наконеґна
Clifton, N. J.

Марта Недогода
Rego Park, N. Y.

Рона Саф'ян
New York City

Ліда Семущак
Woodside, N. Y.

Ореста Федун
Clifton, N. J.

Наталя Штомпіль
Jersey City, N. J.

Квитки вступу можна набувати: Арка, 48 E. 7th Street, New York, N.Y. 10003, тел. (212) GR 3-3550; Еко, 145 Second Avenue, New York, N.Y. 10003, тел. (212) AL 4-0888

УКРАЇНЦІ ФІЛЯДЕЛЬФІЇ У 200-РІЧЧЯ ЗСА І 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ

д-р Іван Скальчук

ПІДСУМКИ НАШОЇ ПРАЦІ

Як постав наш Комітет

Громадський Комітет для відзначення 200-річчя ЗСА та 100-річчя Українського Поселення в Америці має за собою уже біля 2½-річну історію.

Наш Комітет був створений за ініціятивою Відділу УККА осінню (11/20) 1973 року. Перший склад цього Комітету виносив біля 50 представників від 40 місцевих організацій. Число членів Комітету та число комісій постійно зросло зголошенням нових представників від організацій і на сьогоднішній день це число виносить біля 80 чоловік, в тому 25 членів Президії, та 55 членів в 9-ох комісіях. В нашому Комітеті заступлено понад 50 організацій.

У 1973 та 1974 рр. наш Комітет присвятив якнайбільше уваги у нав'язанні контактів із установами та товариствами, які займалися етнічними проблемами та офіційною міською агенцією для святкування 200-річчя: Філядельфія '76, ІНк., в 1974 р. голова Комітету був номінований комішенером „Етнік Адвайзори Боард'' в цій установі, а згодом в 1975 р. номіновано комішенерами ще містоголову Комітету д-ра М. Ценка та адв. Т. Дармопрая. В цьому-ж році ми теж успішно завершили наші намагання і провели адв. Т. Дармограя в членство т.зв. Стірінґ Комітї Етнічної Дорадчої Ради.

Вже на початку своєї праці Президія Громадського Комітету виголосила імпозантний плян: будову музею, гуцульського павільйону та рухомої виставки. Нашим пляном були заінтересовані ієрархи української католицької церкви, одначе наш плян не найшов належної оцінки в наших центральних установах. Наш плян був предметом дискусій в Етнічній Дорадчий Раді. Прийнято постанову про побудову мульті-етнічного музею, а згодом про побудову мінімузеїв, аж вкінці 1974 р. під натиском Вашінґтону ми були примушені зрезиґнувати із побудови тривалих етнічних пам'яток, та обмежитись до виставок, фестивалів, тощо.

Наш первісний прелімінарний бюджет виносив суму дол. 750,000.

Наш другий прелімінар бюджету багато скромніший: дол. 58,440.

Цей наш плян та календар імпрез на початку 1975 р. апробовано. Філядельфія, '76, Інк., а 4-го вересня голову Президії повідомлено, що Філядельфія '76, Інк. признанила нашому Комітетові дотацію в сумі дол. 20,000.

1975 рік — пробний для наших можливостей і сил

1975 р. був пробою наших сил. Ця проба сил ішла у подвійному напрямі: нашої участи в міжнаціональних фестивалях, імпрезах та організації і реалізуванні нашого самостійного проєкту: образотворчої виставки та виставки народного мистецтва в музеї Пенсильвенійського університету, проєкту затвердженого та фінансово спомаганого Філядельфія, '76, Інк.

У 1975 р. ми брали участь в „Ди Америкен Вей'' — фестивал. Наші ансамблі: Чоловічий хор „Прометей'', танцювальні ансамблі: СУМА і „Волошки'', „Танцююча сопілка'' та струнна оркестра поривали глядачів своїми точками. Глядачів-учасників фестивалю: 1,800,000.

Фестиваль „Олд Вейс ін ди ню Ворлд'', спонзорований Смітсонським Інститутом: українські танцювальні ансамблі та виставка народного мистецтва. Глядачів понад 20.000.

„Ди крефт Дей он Паркуей'': виставка українського народного мистецтва, із-за погоди — глядачів не більше 10.000.

„Грейтер Олней Байсентенніял селебрейшен'' — участь брали: струнна оркестра, церковний хор церкви Царя-Христа і організовано продаж українських харчів. Наша участь в цих фестивалях підбудувала престиж нашої громади в очах американців і поставила нас нарівні із такими меншинами, як жидівська, німецька та польська, хоч ані якістю ані кількістю ми їм не дорівнюємо!

Наша самостійна імпреза — це виставка образотворча та народного мистецтва в Музеї Пенсильвенійського університету, який вперше відкрив нам свої двері. Наша виставка тривала в листопаді минулого року — повні два тижні. Нам вдалось заінтересувати виставкою та концертом при відкритті виставки: досить значне число міських та мистецьких, провідних працівників.

Побіч безперечних успіхів — виставка мала теж поважне число недоліків. До недоліків виставки зараховуємо: на жаль наші мистці не відгукнулись на заклики Комітету належно і на виставку була зголошена порівняльно мала кількість творів. Наша преса присвятила виставці дуже мало місця і ані одну знімку з виставки не поміщено в пресі. З огляду на страйк університецьких працівників фреквенція на виставці потерпіла, і то не тільки американської, але теж і нашої публіки, Ясним доказом цього це участь нашої публіки в концерті 8 листопада. Американська преса поміщувала нашу виставку у місячних та тижневих календарях, але з огляду на страйк ми не змогли в неї добитись фахових рецензій. І рецензенти і преса не хотіли псувати собі добрих взаємин із страйкуючими профспілками. Все таки американська преса помістила вістки про виставку, а „Ди Інвінґ Бюлетен'' помістив навіть на одну третю сторінки знімку нашої виставки, а телевізійна станція WCAU-CBS прислала на виставку склад 3-ох людей (в тому і мистецького директора), які фільмували виставку понад 2 години. У вечірніх вістях ця телевізійна станція окреслила нашу виставку „фантастичною'', подаючи деякі фрагменти із фільму. Ця станція договорилась з нами про дальше фільмування наших імпрез і виготовлення фільму про українців у Філядельфії. Найкращим доказом того, що виставка одержала високу оцінку американських кіл, було те, що голова президії Громадського комітету ще перед закінченням виставки — 20 листопада одержав телефонічне повідомлення що Філядельфія, '76, підвищила дотації для Українців із 20 на 30 тисяч дол. і тільки пізніше голова Президії відвідав Філядельфія '76 Інк. та підписав ревізію контракту на дотації.

Дуже важке, хоч і почесне завдання на 1976 рік

Громадський комітет розплянував, постарав, тобто законтрактував приміщення на імпрези в 1976 р. І так:

Виставка образотворча та виставка народного мистецтва триватиме від 1-го серпня до 31-го серпня 1976, виставка книжки — серпень-вересень, „Гомін України'' — український фестиваль — 13 серпня.

Д-р Іван Скальчук, голова Громадського Комітету

Український Тиждень матиме в програмі 3 концерти, вечір українського танку та український базар.

Приготовляється публікація „Українці в Пенсильвенії і їхні вклад у розбудову комонвелту''.

Идуть заходи для постанови вечерниць або українського весілля.

Всі наші імпрези зголошено і втягнено в календарі не тільки у Філядельфії, але теж у стейтовому та федеральному засягові.

Останньо АРБА (Амерікен Револющин Байсентенніял Адміністрейшен) повідомила нас, що наші імпрези будуть теж проголошені у Компрегенсивному та Національному календарі імпрез.

Згідно із зарядженнями та договоренням і Філядельфія, '76, Інк. на всіх наших листівках, афішах пропаґандивних публікаціях мусить бути надрукована емблема Філядельфія, '76 та печатка, яка свідчитиме про те, що дана імпреза є спомагана фінансово аґенцією Філядельфія, '76, Інк.

Як Громадський комітет зуміє справитись із цим великим завданням, у великій мірі залежатиме від того, який фонд українська громада довірить Громадському комітетові на переведення в життя нашої участи у святкуваннях 200-річчя ЗСА. Тут можемо з прикрістю ствердити: Громадський комітет зумів реалізувати перший проєкт своєї програми виставку у листопаді 1975 тільки тому, що розпоряджував власними фондами. Перша вплата до Громадського комітету від Філядельфія, '76, Інк. наспіла щойно 27-го січня 1976. Влаштування виставок було можливе, завдяки власним фондам.

Слово за нашою громадою!

Громадський комітет поробив усі заходи, щоб наша програма: наші виставки, концерти, фестивалі та наукові конференції зреалізувати та щоб вони були успішними.

Громадський Комітет має контракт із офіційною міською аґенцією для 200-річчя

(Закінчення на стор. 5-ій)

КАЛЕНДАР ІМПРЕЗ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Неділя, 14-го березня 1976: День Тараса Шевченка, співця людської і української свободи, Геррісон Авдиторія, Унів Музей, або Авдиторія Ґирлс Гай

Неділя, 1-го серпня до вівтірка 31-го серпня 1976: Образотворча виставка і виставка народного мистецтва — Шарп Мозаік Галерія, Музей Пенсильвенійського університету

Неділя, 1-го серпня до четверга 30-го вересня 1976: Виставка української книжки і стародруків — Ван Пельт — Бібліотека, Пенсильвенійський університет

Неділя, 1-го серпня 1976: Концерт з нагоди відкриття виставок — Геррісон Авдиторія, Музей Пенсильвенійського університету

Неділя, 8-го серпня до неділі 15-го серпня 1976: Український Тиждень: Понеділок, 9-го, вівторок 10-го, середа 11-го серпня — концерт „Пісні України'', Мистецький Музей

П'ятниця, 13-го серпня — Український Фестиваль: „Гомін України'' (у випадку дощу субота, 14-го серпня 1976) — Робін Гуд Делл, год. 8-ма вечором

Субота 14-го і неділя 15-го серпня 1976: Український Базар (місце визначиться пізніше).

Неділя, 15 серпня 1976: Вечір Українського Танку, Мистецький Музей

Субота, 18-го вересня 1976: Наукова конференція — українці у Пенсильвенії, при співпраці Відділу НТШ, Т-ва Українських Інженерів та Т-ва Українських Лікарів — Манор Джуніор коледж св. Василія

Публікація: Українці у Пенсильвенії та їхній вклад у розбудову комонвелту, Українці у Філядельфії — довідник, Пам'ятки Філядельфії — Альбом.

ЗВЕРНЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО КОМІТЕТУ ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

В цьому 1976 році відбудуться урочисті відзначування 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення в Америці. Український Громадський Комітет у Філядельфії поробив усі можливі заходи для успішної української участи у тих святкуваннях. Заходи Українського Громадського Комітету одержати фонди з американських джерел увінчалися успіхом. Комітетові признано дотацію у висоті 30,000 долярів. Цю суму, однак, можна буде вповні використати тільки тоді, коли українська громада Філядельфії розпоряджатиме власним фондом у такій же висоті. До дня 31 січня 1976 Фінансова Комісія УГК осягнула власний фонд на суму 12,160 долярів. Це становить одну третину потрібної суми. **Тому Український Громадський Комітет (УГК) у Філядельфії і його Фінансова Комісія звертаються до всіх українських товариств і всіх громадян за більшою фінансовою піддержкою.**

Український Громадський Комітет мусить знати якими фондами розпоряджає, найпізніше до кінця лютого 1976, для остаточного здійснення програми української участи у вище згаданих святкуваннях. Тому УГК в порозумінні з його Фінансовою Комісією визначив час посильної збірки фондів від 1 січня до кінця лютого 1976.

Український Громадський Комітет плянує осягнути суму збірки у висоті 20,000 долярів до кінця лютого 1976. Потрібні додаткові 10,000 долярів УКГ плянує здобути з приходів імпрез, датку Крайового Комітету, продажі жетонів, тощо.

УКГ закликає всіх громадян складати свої пожертви на руки уповноважених збірщиків, на конта Українського Громадського Комітету в українських кредитових підприємствах, або в домі УНС при 5004 Олд Йорк Ровд кожної п'ятниці від год. 6:00 до 8:00 вечора.

Український Громадський Комітет і Фінансова Комісія оцим повідомляють, що 1 серпня 1976, під час відкриття Мистецької виставки в Музеї Пенсильвенського Університету, відбудеться вручення мистецько-оформлених грамот усім жертводавцям, які вплатять на Фонд Української Участи суму 100.00 долярів або більше.

Всі жертводавці, які дотепер пожертвували меншу суму ніж 100.00 долярів можуть доповнити свій даток до суми 100.00 дол. до 30 червня 1976.

Президія і Фінансова Комісія УГК 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського Поселення

О. Л-ний

ЧИМ ВАЖЛИВІ ЮВІЛЕЙНІ ВІДЗНАЧУВАННЯ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

У кожному місті, де лиш є українська громада на терені ЗСА, українці повинні активно відзначувати цьогорічні ювілеї 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського Поселення в Америці. Все ж, силою факту центральні святкування будуть зосереджуватися у трьох місцевостях: Філядельфія, Вашінґтон і Ню Йорк.

Чому наголошуємо зокрема важливість масових і добре переведених українських ювілейних відзначувань власне у Філядельфії?

Бо — у Філядельфії, місті, де тому 200 років проголошено Незалежність Америки, будуть відбуватися головні моменти всенаціональних американських святкувань, і тим то українська участь у них буде мати свій питомий вагомий характер, —

бо — з нагоди ювілейних відзначувань, відвідини англійської королеви Елисавети, Евхаристийного Конґресу і тощо, Філядельфію відвідають літом цього року тисячі, а то й мільйони американців та людей із усіх кінців світу, тим то й є добра нагода показати добре українське ім'я широким колам світу. —

бо — з нагоди Евхаристийного Конґресу в часі від 1-го до 7-го серпня Філядельфію відвідає Голова Католицької Вселенської Церкви Папа Павло VI, а разом із ним сподіваний є також приїзд Голови Української Помісної Католицької Церкви Блаженнішого Патріярха Йосифа І., що дасть нам змогу знову підтвердити наші вияви вірности нашому Патріярхові, — тим більше, — що Український Тиждень ювілейних святкувань починається 8-го серпня зараз після закінчення Евхаристийного Конґресу, —

бо — це вперше в історії — українці здобули доступ на цілomісячні виставки українського образотворчого й народного мистецтва на протязі цілого місяця серпня в Музеї Пенсильвенійського університету (в додатку до двотижневої виставки там же в листопаді 1975 р.), а також вперше в історії — відбудеться двомісячна виставка української книжки в бібліотеці Пенсильвенійського університету на протязі серпня і вересня ц.р., —

бо — це, знову вперше в історії, Український Фестиваль з участю виключно українських найкращих мистецьких сил з ділянки музики, співу і танку, відбудеться у великому літньому театрі Робін Гуд Делл, що поміщує понад 23 тисячі місць, —

бо — Український Тиждень у Філядельфії в часі від 8 до 14-го серпня ц.р. включає ряд українських концертів і вечорів українського танку в театральних шатрах, український базар, а зокрема наукову конференцію НТШ, інженерів і лікарів на Пенсильвенійському університеті, —

бо — окрім власних виключно українських імпрез, українці також братимуть участь у численних імпрезах інших національностевих і етнічних груп, у Міжнаціональному Фестивалі, тощо, —

бо — для завершення повноцілости програми українських відзначувань філядельфійський Громадський комітет підготовляє до друку довідник англійською мовою про українців у Пенсильвенії та окремий інформаційний листок про гідні уваги й відвідин українські осередки у Філядельфії.

Із цього видно, що Український Громадський Комітет у Філядельфії розробив пляни української участи у відзначуваннях 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського Поселення у ЗСА на широку скалю. Ці пляни є за-

(Закінчення на стор. 5-ій)

ПОЖЕРТВИ СКЛАДАТИ НА КОНТА ГРОМАДСЬКОГО КОМІТЕТУ В:

1. Українська Щадниця: Ukrainian Saving and Loan Ass'n, 1321 W. Lindley Ave., Phila, Pa., 19141. Konto: 5166;
2. Українська кредитова кооператива „Самопоміч'': Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union, 4814 N. Broad St. ,Phila., Pa., 19141. — Konto: 3718;
3. Українська Щадниця „Тризуб'': Ass'n „Trident'', 2325 Brown St., Phila., Pa., 19130. — Konto: OA-324;
4. Український Конґресовий Комітет — Відділ 5004 Old York Road, Phila., Pa., 19141.

Чеки виставляти на: "Ukrainian Bicentennial Committee Fund — Phila."

Олександер Луцький

ЧОМУ ВІДЗНАЧУЄМО 200-РІЧЧЯ ЗСА

Про потребу й значення української участи в цьогорічних ювілейних відзначуваннях 200-річчя Незалежности ЗСА і 100-річчя Українського Поселення в Америці сказано вже стільки багато в об'явах, комунікатах і зверненнях Українського Конґресового Комітету чи то Українського Крайового Громадського Комітету для відзначення цих ювілеїв, а також і нашого філядельфійського Громадського комітету, так, що виглядало б зайвим повторяти їх ще раз.

А все ж так воно не є, і таки заходить потреба ще раз підкреслити бодай декілька найголовніших моментів чому нам усім треба включитися, і то масово, у ці ювілейні відзначування. Бож, багато українських громадян, а то й велике число українських громадських організацій й установ чи то не вповні доцінює велике значення української зорганізованої участи в цих ювілейних відзначуваннях, чи то, йдучи по лінії найменшого опору, стоять осторонь і пасивно як під цю пору та відкладають свою активну співучасть і допомогу на пізніше, — мовляв, — є створені для цієї справи окремі Комітети, то хай вони цим турбуються, а ми побачимо, дамо яку грошову допомогу або й ні, підемо на яку імпрезу або й ні. Чується, на жаль, не раз також і голоси деяких приклонників вузькозорого гасла „моя хата зкраю'' в роді, мовляв, відзначування 200-річчя Незалежности ЗСА це не наша справа, а американців, які мають на це багато фондів, то чого ж тоді українці мають тим займатися та ще й свої гроші на це давати, коли є стільки великих українських цілей, що потребують наших грошей.

З однієї сторони це правда. Але це тільки її половина. Безумовно, розбудова й ріст українських шкіл, катедр українознавства, університетів, церков, видача української енциклопедії і творів науки, культури, мистецтва, потреба національного виховання молоді у різних молодечих організаціях, різні суспільні, церковні, національні й політичні фонди, тощо — це беззаперечно є мінімум наших національних вимог еміґрації — утримати українську ідентичність в поселенні поза межами України. Але з другого боку, дивлячись з точки зору політичних завдань української еміґрації, тобто вимоги допомагати Україні відновити свою незалежність і державність усім чим можна, а в першу чергу широким розголосом у західньому світі української самостійницько - державницької рації, — треба нам використовувати кожну нагоду, щоб це робити. Не робити цього, — це справді був би дуже короткозорий погляд лише людей, що не розуміючи чи не маючи ширшого державницького польоту у знайденні широких шляхів для сповнення політичних завдань української еміґрації, заспокоюють свою совість кружлюючи сліпо у замкненому колесі свого просвітянського ґетто та самоспалюють свою енергію, час і гроші тільки на концерти, академії, балі, безчисленні засідання і збори тільки у власному внутрішньому блудному й замкненому колі. Люди широкого політичного діяпазону знають і розуміють, що для сповнення наших завдань у поселенні є конечно потрібним і одне і друге. І праця на внутрішньому українському відтинку, і конечність вирватись із замкненого ґетто у світ.

І от, одним (підкреслюю — одним із, а не єдиним) із багатьох шляхів і засобів такого прориву із ґетто у широкий західній світ в цілі пропаґування української самостійницько-державницької рації є саме тепер масова українська участь у ювілейних відзначуваннях 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського Поселення в Америці.

Чому відзначуємо ці ювілеї?

А тому, — хоч би вказати тільки декілька причин — що ціла Америка відзначує 200-річчя своєї незалежности, а ми — українці як повноправні співгромадяни цієї країни маємо право і обов'язок включитися до загальних святкувань як рівні з рівними, —

а тому, що відзначуючи ювілейну річницю незалежности Америки маємо нагоду, право і обов'язок наголосити перед широким світом Боже й людське справедливе право на таку саму незалежність України, —

а тому, що рівночасно відзначуємо 100-річчя Українського Поселення у ЗСА і маємо право і обов'язок подати до відома широкого загалу американців факти про вклад українців, поруч інших національностевих груп, у розбудову культури й історичної ваги ЗСА, —

а тому, що маємо нагоду й обов'язок вирватись із внутрішнього гетто і показати широким колам світу здобутки української культури, мистецтва і науки на протязі цілої історії України, —

а тому, що виконуючи це добре, зорганізовано і масово здобудемо послух і зрозуміння для української державницької ідеї у широких колах світу, —

а тому, що сповняючи це маємо нагоду й обов'язок бодай частинно сповнити наші завдання політичної еміґрації супроти Батьківщини — України, яка такої нашої допомоги потребує і вимагає.

Чому? — А хіба мало цього, щоб ми усі без вийнятку присвятили бодай дрібку наших зусиль, часу і гроша на сповнення цих завдань!

А тому, нехай не буде нікого серед нас, так поодиноких громадян як і усіх суспільних організацій, хто не включився б негайно вже тепер у заплановані українські ювілейні відзначування активною співпрацею та грошовою допомогою, на зреалізування, бо намічених плянів таки потрібно немало власних фондів.

ЗБІРКОВА КАМПАНІЯ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Для інформації читачів „Свободи'' внизу подаємо інтерв'ю, яке 17-го січня 1976 р. перевела Е. Дичко-Блавацька на радіовій програмі ім. В. Блавацького з інж. Методієм Борецьким, головою Фінансової Комісії Українського Громадського Комітету у Філядельфії для відзначення 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського поселення в Америці.

П: Пане інженере, чи Ви могли б нам пригадати, яка ціль Громадського комітету?

В: Ціллю Громадського комітету є підготовити на високому рівні ряд імпрез, які гідно репрезентували б велику українську громаду Філядельфії і околиць. До таких імпрез належать виставка народного і образотворчого мистецтва, що буде відкрита від 1-го до 31-го серпня в музеї Пенсильвенійського університету; виставка української книжки в бібліотеці Пенсильвенійського університету від 1-го серпня до 30-го вересня; український фестиваль в Робін Гуд Дел 13-го серпня і Український Тиждень в часі від 8-го до 14-го серпня цього року.

Український Тиждень включатиме такі імпрези як концерти хорів, вечорі українського народного танку і наукову конференцію. Крім того, приготовляється до друку книжку п. н. „Українські еміґранти в Пенсильвенії та їхній вклад у розбудову стейту Пенсильвенія''.

П: Яку користь принесе українській спільноті наша участь у тих святкуваннях?

В: Користь буде пропорційною до наших зусиль. Це залежатиме від нашої фінансової спроможности, як також від ефективної підготови всіх вище згаданих імпрез. Очевидно, що тут йдеться про вартості, яких тяжко визначити якимнебудь мірилом. Все ж таки показ зразків української культури у її різних видах американському світові і заграничним туристам матиме свій ефект. Знавці передбачають, що в цьому році Філядельфію відвідає від 25 до 40 мільйонів туристів. Тут теж відбудеться Світовий Евхаристійний Конґрес Католицької Церкви. Двадцять п'ять державних націй вже зголосили свою участь і будуть мати тут свої дні. Отже, буде нагода, яка може не повторитися в нашому житті, а проґавити її, було б великою шкодою для нашої загальної справи. Идеться про використання комунікаційних середників, таких як телебачення, радіо і преса для української справи. В тому напрямі можна багато зробити, і це залежатиме, очевидно, від наших зусиль, а можливості майже необмежені.

П: Які є завдання і цілі Фінансової Комісії Громадського Комітету?

В: Головним завданням Фінансової Комісії є придбати фонди для фінансування програм української участи у висоті 60,000 дол. На наші програми „Філядельфія 76'' призначила дотацію у висоті 30,000 дол., а Департамент Розваг Міста Філядельфії 3,000 дол. Двадцять тисяч дол. плянується зібрати серед української громади, а 7,000 дол. з доходів імпрез, датку Крайового комітету та продажу жетонів.

П: Що вдалося Фінансовій комісії осягнути в минулому та які пляни на найближче майбутнє?

В: На день 15-го січня цього року Фінансова комісія осягнула власний фонд в сумі 11,350 дол. Час від 1-го січня до 15-го лютого цього року відзначено на посилену збірку фондів. В тому часі, Фінансова Комісія плянує зібрати 8,650 дол. Тому Громадський комітет звертається до всіх Товариств і всіх громадян за більшою фінансовою піддержкою. Всі датки проситься складати на руки уповноважених збірщиків, на конта Громадського комітету в українських кредитових підприємствах, або в домівці Комітету при 5004 Олд Йорк Ровд, кожної п'ятниці ,від год. 6-ої до 8-ої вечора.

П: Чи пожертви на Фонд Української Участи можна відтягати від федерального податку?

В: Так, можна. Всі жертводавці, які вплатили на цей фонд якунебудь суму в 1975 р. повинні ті суми відтягати від федерального податку тепер за 1975 р., а суми зложені від 1-го січня ц. р. можна буде відтягати на наступний рік за 1976 р.

З рамени Українського Громадського Комітету у Філядельфії

Зредаґував: мґр Олександер Луцький
Співпрацювали: д-р Іван Скальчук, інж. Методій Борецький

ЧИМ ВАЖЛИВІ ЮВІЛЕЙНІ...

(Закінчення зі стор. 3-ої)

тверджені міським ювілейним Комітетом „Філядельфія — 76".

Українці Філядельфії повинні б бути горді із наміченої української участи в цих ювілейних святкуваннях, але й повинні зрозуміти, що до успішного переведення усіх плянів є конечно потрібна активна співпраця усіх українців і усіх громадських організацій так у негайній вже зараз грошовій допомозі Громадському комітетові, більшій допомозі у його працях, як і пізніше у масовій участі в усіх імпрезах.

Зрозуміймо усі, що обіцяна дотація із міського американського Комітету це доповняючий фонд, т.зв. „мечінг фонд", з якого фактично зможемо одержати тільки таку суму, яку зберемо самі із власних фондів, пожертв української громади. Тому то Громадський комітет наголошує потребу і звертається з проханням до всіх людей доброї волі, складати свої пожертви на цю ціль негайно, сьогодні, завтра, до тижня, бо інакше можемо втратити признану доповняючу допомогу, а це унеможливить переведення в життя наших намічених програм ювілейних святкувань.

Адв. Б. Антонович...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

цього дистрикту, та Кантазари, також італієць. З цих трьох тільки два можуть бути обрані у правиборах і тим способом дійти до виборів у листопаді.

Хоч Чікаґо, як відомо, є майже виключно у демократичних руках і будь-яка республіканська кандидатура може зразу виглядати безнадійно, воно зовсім не так. З порівнюючи малої кількости республіканських голосів в 19-му дистрикті, Борисові Антоновичеві потрібно тільки 1,500 голосів, щоб здобути право до кандидатури в листопаді. А тільки в самій 26-ій Варді живе біля 10,000 українців. Це незвичайна нагода для українців Чікаґо увести свойого кандидата у ширші кола американського політичного світу, як представника їхніх бажань і потреб, особистих, і громадських.

Комітет за вибір Антоновича діє вже при 2232 Вест Чікаґо евеню та приймає всі зголошення охочих до помочі, як і жертводавців, на число телефону: 489-2153.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є будучність, в нашій громаді Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу і вільному світі нового свідомого члена!

ПІДСУМКИ НАШОЇ ПРАЦІ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

Філядельфія, '76, Інк. на дотацію — 30 тис. дол. Безумовно, що цей контракт має дуже багато важких рестрикцій відносно фінансування поодиноких проєктів програми, звітування та контролі діловодства — аж до 3-ох років після ліквідації Громадського комітету.

Крім цього Громадський комітет підписав корисну умову з містом на влаштування українського фестивалю „Гомін України" — в Робін Гуд Делл — відкритому театрі, що може примістити 23 тис. глядачів. До цього фестивалю місто докладає свої фонди у значній висоті (біля 15,000 дол.). Одним словом ми знайшли зрозуміння для української справи у чужинників: міських установах, аґенціях, тощо.

Слово залишається за нашою громадою: наш успіх залежатиме від нашої організованости, нашої жертвенности та від нашої безкорисної праці. Кожний член спільноти може пожертвувати щось для зреалізування наших проєктів: або працю і труд, члени Громадського комітету в першу чергу або грошеву пожертву — кожен член спільноти або свій талант — наші мистці.

Багато етнічних меншин матиме не тільки піддержку міста, але теж підтримку державних урядів країн свого походження.

Королева Англії приїздить до Філядельфії — 6-го липня, передбачені відвідини шведського короля, данської королівської родини, і проче. Шведам допомагає шведська держава, німцям — німецька.

Нам може допомогти лише і лише кожен член української спільноти! Конкуренція перед нами важка, але не безвиглядна! Ми маємо світові слави корифеїв мистецтва, культури і науки. Ми маємо неперевершені шедеври нашого народного мистецтва. Мусимо тільки вміти їх подати чужинцям!

Громадський комітет у підборі проєктів для відзначення 200-річчя ЗСА та 100-річчя Українського Поселення в Америці в першу міру брав до уваги те, щоб багатомільйоновим масам туристів: американців і чужинців гідно, і на поземі експонувати українську культуру, мистецтво, науку. Треба їх запізнати з тим вкладом, який дали і наші піонери і дає сьогоднішнє покоління у розбудову: матеріяльної та духової скарбниці — ЗСА.

Як виконаємо це наше завдання вміло і добре, то тим ми й підкріпимо прославу українського імени і підбудуємо престиж нашої громади.

Нашою доброю презентацією зможемо здобути прихильність багатьох чужинців, а здобуваючи їх прихильність до тисячлітньої нашої культури, може нам вдасться здобути їх прихильність або, хочби, увагу до слушних змагань українського народу за свободу, за державність.

У літньому сезоні, а зокрема в місяцях: липні-серпні мільйони туристів відвідають колиску американської свободи. А чи наша громада приготується належно до цієї унікальної нагоди — то слово за нашою громадою.

Хорватські патріоти вимагають, щоб їх називали „конституціоналістами"

Ню Йорк. — Міжнародне Хорватське Пресове Агентство, яке є речником хорватів - емігрантів, які вимагають незалежности для своєї країни, у пресовому повідомленні з 11-го лютого ц. р. заперечило, що будь - яка хорватська емігрантська організація була причетна до вбиття 7-го лютого в Західній Німеччині Едвіна Здовца, югославського генерального консуля, натомість твердить, що Здовц правдоподібно згинув з рук кримінальних злочинців і коли навіть його вбив якийсь хорват, то це правдоподібно була акція однієї особи, яка хотіла помститися за те, що раніше аґенти комуністичної Югославії вбили когось з його родини чи близького приятеля. Заперечуючи, що в Західній Европі чи ЗСА існує підпільна хорватська організація, яка має за завдання вбивати югославських дипломатів чи аґентів Міжнародне Пресове аґентство також запротестувало, що західня преса називає хорватських патріотів „сепаратистами", бо в теперішньому світі слово „сепаратист" набрало негативного забарвлення, наводячи на думку поняття „реакціонера" або „зрадника". Хорватські патріоти хочуть, щоб західній світ називав їх „конституціоналістами", бо, змагаючись за незалежну Хорватію, вони тільки домагаються ґарантованого юґославською конституцією права на створення самостійної держави. Але тоталітарний югославський режим брутально заперечує це право — твердить пресове аґентство хорватів.

Щодо вбиття югославського дипломата Здовца, то Міжнародне Хорватське Пресове Аґентство заявляє, що західня преса чомусь замовчує, що аґенти комуністичної Югославії протягом одного 1975-го року в Австрії, Західній Німеччині та Швеції вбили 4-ох хорватських патріотів, а крім того 2-ох сербських націоналістів. Аґентство твердить, що югославські власті кількакратно виявили вдоволення, що „органи державної безпеки" поширили боротьбу проти „ворогів народу" поза кордони Югославії.

Українська хроніка

ГРОМАДСЬКІ СХОДИНИ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія, Па. — Комітет Оборони Валентина Мороза інформує, що тут в неділю, 22-го лютого ц. р. о годині 1.15 по полудні в залі української католицької церкви в Невроз парку, при Олд Йорк Ровд, відбудеться громадська нарада ціллю якої є створити комітет „Українці для Джексона" та приготовити зустріч для нього у Філядельфії. Як відомо сенатор Генрі Джексон, був одним з перших, який активно виступає в обороні Валентина Мороза й інших політичних в'язнів в Україні.

ДИСКУСІЙНИЙ ВЕЧІР В КЛІВЛЕНДІ

Клівленд, Огайо. — Заходами Українсько-Американської Асоціяції Університетських Професорів та при співучасті Українсько Лікарського Товариства і Українсько - Американського Професійного Товариства **тут в п'ятницю, 27-го лютого ц.р. о год. 6:45 вечором у кафетерії св. Йосафата, 5720 Стейт вулиця в Пармі, Огайо, відбудеться дискусійний вечір. Дискусію розпічнуть короткими доповідями: професор М. Пап на тему „Китайсько-російські відносини"**, проф. Ю. Кульчицький — „Дисидентський рух в СССР" та проф. М. Мельник — „Економічний потенціял Китаю". Дискусією провадитиме д-р Б. Футей.

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ НТШ

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА, філологічна секція інформує, що в суботу, 21-го лютого ц.р. о год. 5-й по полудні в Українському Інституті Америки, 2 Схід 79-та вулиця, відбудеться Наукова Конференція для вшанування померлих членів Філологічної Секції — проф. д-ра Василя Стецюка і ред. Богдана Кравцева. В програмі д-р В. Лев — відкриття; проф. д-р В. Жила — доповідь на тему: „Життєвий і науковий шлях проф. д-ра Василя Стецюка"; д-р Лука Луців — доповідь „Богдан Кравців—поет і науковець".

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ДИВІЗІЙНИКІВ В НЮ ГЕЙВЕН

Дня 7 лютого тут у приміщенні Українського Народного Дому відбулися річні загальні збори Братства Колишніх Вояків І-ої Української Дивізії УНА, станиці Ню Гейвен. Зборами провадила президія в складі: голова проф. І. Телюк, секретар п. Л. Марків. У звіті уступаючої управи з'ясовано активну діяльність членів Б-ва не тільки у самій організації, але підчеркнено, що майже всі члени співпрацюють в інших місцевих і центральних організаціях. На 1976 р. вибрано управу в такому складі: К. Креховецький — голова, проф. І. Телюк — заступник голови, Л. Марків — секретар, М. Пушкар — касир, пресовий референт Б. Антонишин, імпрезова комісія п-ні Н. Лодинська і В. Фіцалович, вільний член управи — І. Загрійчук. Контрольна Комісія: З. Мандич — голова, І. Шмата і М. Цуркань — члени. Прапороносці: С. Посполита, В. Полудневич і О. Пушкар.

КОМУ ДО СМІХУ, А КОМУ ДО ДУМАННЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої).

чому б нам не ставити на демократичну карту?..

Зацікавлених у цій справі запевняємо, що над цією проблемою думав уже (і далі думає) теж д-р Б. Футей, який у перемозі українства зацікавлений не менше, ніж у своїй особистій.

Покищо справа **застрягла** на поставі д-ра **Андрія Бойка**. Ця делікатна культурна людина звикла жити й діяти за ширмою загальної відповідальности інших (мейора, міської ради) — щось, як у спорті тенісова гра, де сітка відділяє суперників від безпосереднього тілесного зудару. Тим часом, уряд мейора це „контактовий спорт", у якому треба (як у боксі, футболі чи гокею) дати собі добре оббити щоки, чи боки, щоб осягнути перемогу... Покищо, люди, які говорили з д-ром А. Бойком у цій справі, почули у відповідь, мовляв, він задоволений **тим, що має... а, втім, він не знає, чи люди підтримали б його (якого більшого доказу підтримки д-р Бойко хоче, як дотеперішнє голосування в його користь за останніх 12 літ?..). Сяк чи так, зацікавлені наші люди можуть пробувати намовляти його до випливу на ширші води. Добра нагода трапляється вже цього року: конгресмен 20-го виборчого дистрикту (частинно Парма, частинно сусідні громади)** — Джеймс Стентон залишає свій пост, кандидуючи до Сенату у Вашінґтоні. Ризико для Бойка ніяке, бо — на випадок невдачі він залишився б на дотеперішньому пості соліцитора - дорадника Парми. Отже, можна починати наступ на д-ра Андрія Бойка. А як він воліє не випливати з вод Куяґоґи - Лейк Ірі, то хай за три роки кандидує на мейора Парми: він ще розмірно молодий (52 роки), уродженець Америки, член домінуючої Демократичної Партії, всіма шанований і люблений — „серце, чого тобі ще"?..

Але це все тільки зовнішні дані, чи козирі. Їм мусіли б відповідати суб'єктивні дані: амбіція бути на рішальному пості та постава голодного боксера, що змагає до перемоги без усяких сумнівів і страху перед болючими ударами й поразкою. Д-р Футей має таку поставу, а тому він швидше чи пізніше доскочить до своєї мети в суспільно - політичному житті.

Разом із наведеними тут світлами треба згадати і про тіні минулоосінніх виборів...

Із добрих 7,000 тисяч українців, які повинні б були брати участь у виборах, насправді у виборчих льокалях з'явилися ледве 30 відс. Решта або злегковажили вибори, або не зареєструвалися на час або ж... дотепер не придбали американського громадянства... Чимало хотіли реєструватися „на місці", в виборчих льокалях(!). Були й такі завзяті демократи, які явно заявляли, що йдуть проти д-ра Футея, бо він не демократ"...

З того всього д-р Футей уважає, що тут треба починати з просвіти: треба створити міжпартійний Український Громадський Клюб, з метою політично - виборчого освідомлювання незрячих, реєстрації, допомоги в здобуванні американського громадянства — отже, точно та сама програма, що її накреслили собі наші молоді діячі в Нюарку й околицях, із адвокатом д-ром Нестором Олесницьким попереду... Десь вимріяна перемога прийде легко, безкоштовно, як заслуга кандидата — в сусідній до Парми малій громаді Мідлбурґ Гайтс уже втретє мейором вийшов українець Степан Тимцьо, який своє прізвище виписує в усій слов'янсько - українській красі: Tymcio — деінде треба довгої затяжної праці й боротьби.

Треба використовувати всі наші козирі, по котрій стороні вони не були б, — треба застосувати в усіх відмінах цілу деклінацію й коньюґацію суспільно - політичної граматики — і гри. Все це, як і всяка конкретна побудова на конкретному ґрунті, у свій час дасть бажані наслідки, — тільки бездільне коливання між дев'ятою хмарою мрій про (ніким не створену) нашу силу і лопухом на чужих водах не дасть нам ніколи нічого!..

Славити Бога, поволі починається в нас зміна на краще, як це ствердив останній з'їзд СУСТА. Молоді люди з освітою, здобутою вже тут, з бездоганним знанням мови, звичаїв і законів цієї країни, зі знанням американської психіки, виходять на сцену суспільно-політичного життя. Вони добре вивчили слова маршруту, який у детройтській церкві навесні 1973 року нашій молоді накреслив Патріярх Йосиф:

... студіювати на катедрах українознавства в Гарвардському університеті, вивчати там добре українську мову, історію й культуру, а потім включатися в американське політичне життя і, за прикладом українців Канади, промощувати шлях до високих державних урядів і в них здобувати прихильників для ширення правди про Україну та її нарід, — за остаточне визволення нашої Батьківщини з чужої кормиги... (Репортаж Франца Липецького, п. н. „Українська громада Детройту ентузіястично вітала Верховного Архиєпископа" — „Свобода" ч. 101, з 1-го червня 1973 р.).

О. Г.).

Отже?

Маршрут готовий. І перші змагуни на старті вже є.

Ми віримо, що швидко їхні ряди зростуть удесятеро й сотеро, і що нарешті почнуться ті важливі масові змагання, які (скидаючи п'ять літ на здобуття громадянських паперів) повинні були початися двадцять літ тому.

СПОРТ

ВІСТКИ УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

Гаківка

„Чорноморська Січ" — Ню Провіденс 5:4 (1:2, 2:1, 2:1).

Елизабет, 23-го грудня 1975 р. — У чергових першенських змаганнях Гаківкової Ліґи Юньйон Кавнті „Ч. Січ" здобула свою першу в сезоні перемогу з клюбом Ню Провіденс, вислідом 5:4. До цих змагань наша дружина виступила з кількома новими змагунами, що їх провід ланки заанґажував на місце суспендованих і контужених: Заліска, Кузіва і Мельника. В 1-му періоді господарі вели 2:1, — першого ґоля для „Ч. Січі" здобув Куровицький з асисти Гупера. II-й період закінчився ремісовим вислідом 3:3, в якому дальших 2 ґолі для нашої дружини стрілили: Кресінґер з асисти Мазуряка і Гупер від Нагірного. У III-му періоді знову відзначилися Кресінґер і Гупер, які з асист Мазуряка і Сільви встановили переможний вислід 5:4. Склад „Ч. Січі" в цих змаганнях: Васерман, Конопасевич, Семанишин, Куровицький, Гупер, Кресінґер, Нагірний, Сільва, Голюка, Миськів, Сохан, Мазуряк, Титла, Нечай, Кравченюк. Провідник Валентин Олійник, тренер Д. Сурович.

Відбиванка

„Чорноморська Січ" — Лівінґстон В.К. „Б" 3:0 (15:1, 15:7, 15:3).

Савд Орендж 24 грудня. — Продовжуються ліґові гри в Жіночій Відбиванковій Лізі Ню Джерзі. І-ша жіноча дружина „Ч. Січі" зложена із старших юначок відбула відплатні змагання з жіночим відбиванковим клюбом Лівінґстону, в яких здобула перемогу 3:0 сетів. Склад „Ч. Січі" в цій грі: Бойко, Свинтух, Турянська, Голінага, Твардовська, Юрах, Басняк. З молодших юначок, вперше змагалися: Х. Маркусь, Миськів, Явна, Ільницька і Іваночко. Провідник і тренер А. Лапичак.

Євген Чижович назначений Мужем Довір'я в Публічній Бібліотеці міста Нюарку

Відомий в стейті Ню Джерзі, визначний учитель фізичного виховання і тренер збірних копаного м'яча ЗСА, член Управи УСВТ „Ч. Січ" та директор Опортової Школи „Ч. Січі" — Євген Чижович був назначений на початку місяця грудня і затверджений посадником Нюарку, Кенетом Ґібсоном на пост мужа довір'я — членом „Боард оф Трасті", публічної бібліотеки, цього найбільшого міста Ню Джерзі. Таким чином Є. Чижович зайняв місце іншого члена Управи „Ч. Січі" (голови Статутової комісії) мґра О. Олесницького, який виконував цей обов'язок у згаданій бібліотеці до часу свого виїзду на нову працю в Савді Арабії.

О. Твардовський

ВІСТІ УСВТ „Ч. СІЧ"

„Чорноморська Січ" — „Бернересе" С. К. 0:0

Петерзон 2-го січня 1976 р. — Цими змаганнями „Ч. Січ" розпочала свій новий футбольний сезон в сімковому турнірі Шейфера, що саме розпочався в залі Арморі в Петерзоні. Згідно з календарим турніру „Ч. Січ" відбула зустріч з клюбом „Мейджор Дивізії" Італійсько - Американської Футбольної Ліґи, яка закінчилася безворітним ремісом 0:0. Цей турнір продовжуватиметься кожної п'ятниці — вечорами — на протязі наступних 9-ти тижнів.

„Чорноморська Січ" (Юнаки) — Юньйон С. К. (Юнаки) 1:0

Сімка юнаків „Ч. Січі" здобула перемогу вокером 1:0, після цього, як суперники не явилися на залю змагань. Юнаки „Ч. Січі" змагаються в цій же залі Арморі за Чашу юнаків в сімковому турнірі Шейфера.

„Чорноморська Січ" (Угні) —Савт Орендж С. К. (Угні) 4:2

Савт Орендж, 3 січня. — Тут в залі середньої школи розпочалися шісткові футбольні турніри в групах учнів і новаків, що їх влаштовують футбольні тренери середніх шкіл Савт Орендж — Мейплвуд в порозумінні з розваговими департаментами цих міст. В турнірі беруть участь найкращі клюби Північного Ню Джерзі, між якими виступають дві дружини „Ч. Січі". В своїх перших змаганнях учні „Ч. Січі" „перемогли своїх однолітків із Савт Орендж, вислідом 4:2. Переможні ґолі стрілили: Ситник 2, Бакун і Бирний.

„Чорноморська (Новаки) — Мейплвуд С. К. (Новаки) 3:1

Успішно започаткували свій зимовий сезон наймолодші „Січовики", які в своїй першій зустрічі вийшли переможцями з дружиною Мейплвуду, вислідом 3:1. Переможні ґолі здобули: Сосяк 2 і Гельбік.

Спортова Школа УСВТ „Чорноморська Січ" — 1976 року

Уже устійнено реченець Спортової Школи „Ч. Січі", що як і в попередніх роках відбудеться на оселі УРС „Верховина" в Глен Спей, Н. Й., на протязі 3-ох тижнів, від 1-21 серпня ц. р. У зв'язку з дальшими плянами поширення і удосконалення вишколу в коп. м'ячі, відбиванці, плаванні, тенісі і легкій атлетиці, Управа Школи заохочує кваліфікованих інструкторів і тренерів присилати зголошення на ці позиції, на адресу:

U.A.A. CHORNOMORSKA SITCH
680 Sanford Avenue
Newark, N. J. 07106

О. Твардовський

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 21-го ЛЮТОГО 1976 р.

ЧІКАҐО-Південь. Річні збори 35-го Відд. Укр. Амер. Єдність, о год. 7:30 веч. у Союзовім Домі при 1915 Захід 51 вул. На порядку: звіти і вибір Управи на 1976 р. Проситься чл. прибути. — Управа.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Річні загальні збори Б-ва св. Михаїла 209 Відд. о год. 7-ій веч. в Укр. Гор. Клюбі при 728 Рузвелт Авс. Звичайний порядок нарад та вибір нової Управи на 1976 р. Проситься чл. прибути. — Іван Кушнір, гол., Ст. Матлаґа, секр.

НЕДІЛЯ, 22-го ЛЮТОГО 1976 р.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Димитрія. Після місячних зборів відбудуться річні збори, на які запрошуємо всіх членів. — Управа.

ДЕНВЕР, Кол. Річні збори Т-ва ім. Лесі Українки 226 Відд. о год. 4 по пол. в залі Укр. Кат. Церкви, 41 Авс. і Шошоні вул. На порядку: звіти Управи, К. Комісії та вибір Управи на 1976 р. Проситься чл. прибути. — Управа.

ТОРОНТО, Онт., Канада. Річні загальні збори Т-ва ім. Митр. Андрея Шептицького 408 Відд. о год. 3-ій по пол. в малій залі при церкві Св. Покрови. На порядку: звіти уступаючої Управи і К. Комісії, вибір нової Управи на 1976 р. Приявність чл. обов'язкова. — о. д-р М. Стасів, гол., І. Курман, фін. секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Звичайні загальні збори 45 Відд. о год. 2-ій по пол. в Домі Округи УНСоюзу, 5004 Олд Йорк Рд. Проситься чл. прибути. — Мґр В. Колінко, голова, М. Пришляк, секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі, 237 Hope Avenue. Проситься чл. прибути. На Річних зборах вибрано таку Управу на 1976 р.: І. Блиха, предс., І. Хомко, заступник предс., П. Головачук, фін. секр., Н. Михайлишин, кас., В. Марущак, рек. секр. і п-ні В. Тижбір — чл. Управи. Опікуни хворих — С. Задорожний і п-ні А. Марущак. Прапорщики: Г. Романів і С. Каваль. Мужі довір'я: В. Мочула і Р. Галабурда. Господар — С. Андрусишин. К. Комісія: інж. Р. Шраменко, гол., проф. І. Рудакевич і Ю. Котляр — члени. Делеґат до місцевого Відд. УККА — І. Блиха. — В. Марущак, рек. секр.

ТАРЗАН, Ч. 7432. Тарзан полює

Небо затягається дощевими хмарами, Мувіро! Нам краще не входити в ці джунглі, що перед нами, якщо збирається на бурю!

Я вполюю серну, щоб ми мали що їсти поки ждатимемо!..

Їдучи верхи на швидкому коні, Тарзан доганяє стадо і вбиває одну газелю.